

Dacă-i miercuri, e Belgia

Am aterizat într-o miercuri, dis-de-diminează, pe aeroportul Charleroi de lângă Bruxelles, unde partenerii noștri belgieni ne așteptau cu nerăbdare. De acolo, un autocar ne-a luat și după o oră de mers ne-a lăsat la școala lor, Sint-TheresiaCollege din comuna în care urma să petrecem o săptămână, Kapelle-op-den-Bos. Zeci de elevi erau adunați afară în pauză și noi, românii, eram subiectul principal de discuție, eram ceva nou în peisaj, iar bagajele noastre erau ca un fel de literă stacojie și nu ne puteam ascunde de privirile lor.

În drum spre casa unde urma să petrec următoarea săptămână, am observat că, în zona respectivă nu exista o clădire mai mare de trei etaje, toate aveau grădini și nu existau garduri în jurul lor, nici nu aveau perdele la case, dar se pare că la ei nu există vecini care să-și bage nasul peste tot. Mașinile erau extrem de rare pe șosea, stăteau doar în parcare și erau folosite doar pentru distanțe mai lungi de 10 km, în rest erau înlocuite de biciclete. Ulterior am aflat că zona respectivă este cea mai căutată în Belgia, fiind la distanță foarte mică de cele mai importante orașe: Gent, Anvers și Bruxelles, orașe pe care le-am vizitat în zilele ce au urmat.

Partenerii noștri ne-au pregătit un program bogat, dar în același timp interactiv și amuzant. A doua zi după sosirea noastră am vizitat orașul Gent, un foarte frumos oraș universitar, încărcat de istorie. Acolo am vizitat un S.M.A.K - un muzeu de artă contemporană unde, surpriză, expunea un pictor român, Adrian Ghenie, care se pare că este foarte cunoscut în străinătate. Aici, ca și în celelalte orașe pe care urma să le vizităm, am jucat city-game-uri, adică trebuia să descoperim anumite obiective turistice unde aveam de rezolvat o “temă” – să filmăm sau să fotografiem.

Ziua următoare am fost din nou la ei la școală unde am asistat la o oră și după o pauză câțiva belgieni ne-au predat ceva despre cultura lor și o scurtă lecție introductivă de flamandă. Duminica a fost ziua noastră liberă pe care câțiva dintre noi au ales să petrecem la mare, în Ostend. Luni aveam programat turul cu bicicleta, zi în care am vizitat o fabrică de bere și un lagăr-muzeu din cel de al Doilea Razboi Mondial. A fost extrem de fascinantă vizitarea lagărului, care a inclus un fel de “role play”: pentru o oră și jumătate am experimentat viața pe care o ducea un prizonier acolo, aflând astfel detalii pe care nici un manual de istorie nu le conține.

Seara de dinaintea plecării, deși eram cu toți extenuați după o săptămână plină și palpitantă, care a trecut pe nesimțite, am fost la petrecerea de adio, și abia atunci am început să realizăm că ziua următoare urma să ne întoarcem acasă. În ziua plecării, ajunși din nou pe aeroportul pe care aterizasem cu o săptămână înainte, se simțea tristețea plecării în aer. Câteva îmbrățișări, lacrimi și ultimele noaste fotografii din acest schimb, ultima gură de aer din Belgia... și iată-ne acasă, cu amintirea unor foarte buni și noi prieteni și a unor zile minunate.